చర్విత చర్వణం

ఓ. అనూరాధ

జానకి బస్ స్టాండ్ చేరి అరగంట అయింది. ఈ అరగంటలోనూ ఒక బస్సూరాలేదు. యీ హైదరాబాద్ సిటీబస్‌ల గురించి ఒక ముఖ్య సిద్ధాంతం ఉంది. మనం ఎదురు చూసే బస్సు ఎన్నటికీ రాదు. అది తప్పించి అన్ని బస్సులు వచ్చి పోతూంటాయి. మనకి అవసరం లేనప్పుడు కూడా అన్నీ చక్కగా ఖాళీగా పోతుంటాయి.

అప్పుడే ఏడున్నరయింది. ఎనిమిది గంటల కల్లా అబిడ్స్ చేరుకోవాలి. అక్కడ్నించి అయిదు నిమిషాలు నడక. ఎనిమిదింపావు కల్లా స్కూలు చేరి ప్రిన్సిపాల్ ముందు ఉండక పోయిందో, తన టెంపరరీ ఉద్యోగం కాస్తా ఊడినట్లే.

"మిస్ జానకి, రేపైనా టైంకి రావాలి. అందులోనూ రేపు స్టూడెంట్స్‌ని ప్రోగ్రెస్ కార్డ్స్ తీసుకోడానికి రమ్మన్నాను. టైంకి రాకపోతే బాగుండదు!" అంటూ మర్యాదగానే కటువుగా చెప్పింది ప్రిన్సిపాల్ సూర్యకాంతం. పేరుకు తగ్గట్లే వ్యక్తి కొంచెం వేడిగా ఉంటుంది.

"ఎస్ మేడమ్!" అంది తను. అన్నమాట ప్రకారం చెయ్యకపోతే ఆవిడతో వేగడం కష్టం. అందుకే ఏడు గంటలకల్లా బస్ స్టాండ్ జేరింది. ఏం లాభం! కర్మ! ఒక్కబస్సూ రాలేదు. పోనీ, ఏ ఆటోలోనైనా పోదామంటే నెలాఖరు. జీతం ఆరోజే వస్తుంది. చేతిలో సరిగ్గా రెండు రూపాయలు ఉన్నాయి. ఆటోకి కనీసం 3 రూపాయలు అవుతుంది. పైగా తన లాంటి టెంపరరీ టీచర్లకి ఆటో యోగం కూడానా? విజయనగర్ కాలనీ నుంచి రోజు అబిడ్సుకి వెళ్ళిరావడానికి బస్‌కి రూపాయి చెల్లించడానికే యిబ్బందిగా ఉంది! జానకి ఆలోచనలతో సతమత మవుతూ బస్సుల్ని తిట్టుతూ ఎల్లాగైనా యీ గండం గట్టెక్కించమని దేవుళ్ల నందర్నీ వరుసగా ప్రార్థించసాగింది.

ఏదో ఆగిన శబ్దమైతే ఆలోచనల్నుంచి తేరుకొని ఆశగా చూసింది. కొంచెం ముందర పేవ్‌మెంట్ ప్రక్కన స్కూటరు ఆగిన శబ్దము. నిరాశగా దృష్టి మరల్చింది. కాని అతగాడు తననే గుచ్చి చూస్తున్నట్లని పించి మళ్లీ యిటు తిరిగింది. ఈ రోజుల్లో పెద్దా చిన్న లేకుండా ప్రతీ వాళ్లకి యిదో జబ్బు. ఆడదంటూ కనిపిస్తే చాలు గుడ్లగూబలా గుడ్లప్పగించి చూడ్డం, రోడ్డుమీద కనబడ్డ ప్రతి ఆడదీ తమ సొంతం అన్నట్లు యిగాదిగా, ఇడియట్స్! బహుశా కలియుగ ప్రభావమేమో!

"చూడండి, మీరిక్కడ నలభై నిమిషాల నుంచి కాచుక్కూచున్నారు. బస్ కోసమనుకుంటా. కాని యివాళ బసెస్ రావు స్ట్రైక్ గదా!"

జానకి చుట్టూరా కలియ చూసింది. నిజమే. ఎవ్వరూ నిలబడలేదు. తను ఒక్కతె వెర్రిదానిలా బస్ కోసం చూస్తోంది. ముందే తెలుస్తే నడిచయినా యీపాటికి స్కూలు చేరేది. ఖర్మ! ఎలాగిప్పుడు? చేతిలో డబ్బు కూడా లేదు. జానకి గాభరా ఎక్కువైంది.

"మిస్ జానకీ".

ఉలిక్కి పడింది జానకి. తన నిలా పేరు పెట్టి పిలిచే దెవరు. ఎదురుగా తారుడబ్బాలాంటి ఆ నల్లని వ్యక్తి తప్పించి యింకెవరూ కనబడలేదు. యితగాడికి తనపేరెలా తెలిసిందబ్బా! అనుకొంటూ చికాకు, కోపం, విసుగు కలిపిన చూపొకటి అతనికేసి విసిరింది. ఆమె హేండ్ బాగ్‌పైన పేరు తెలిపేదేదీ

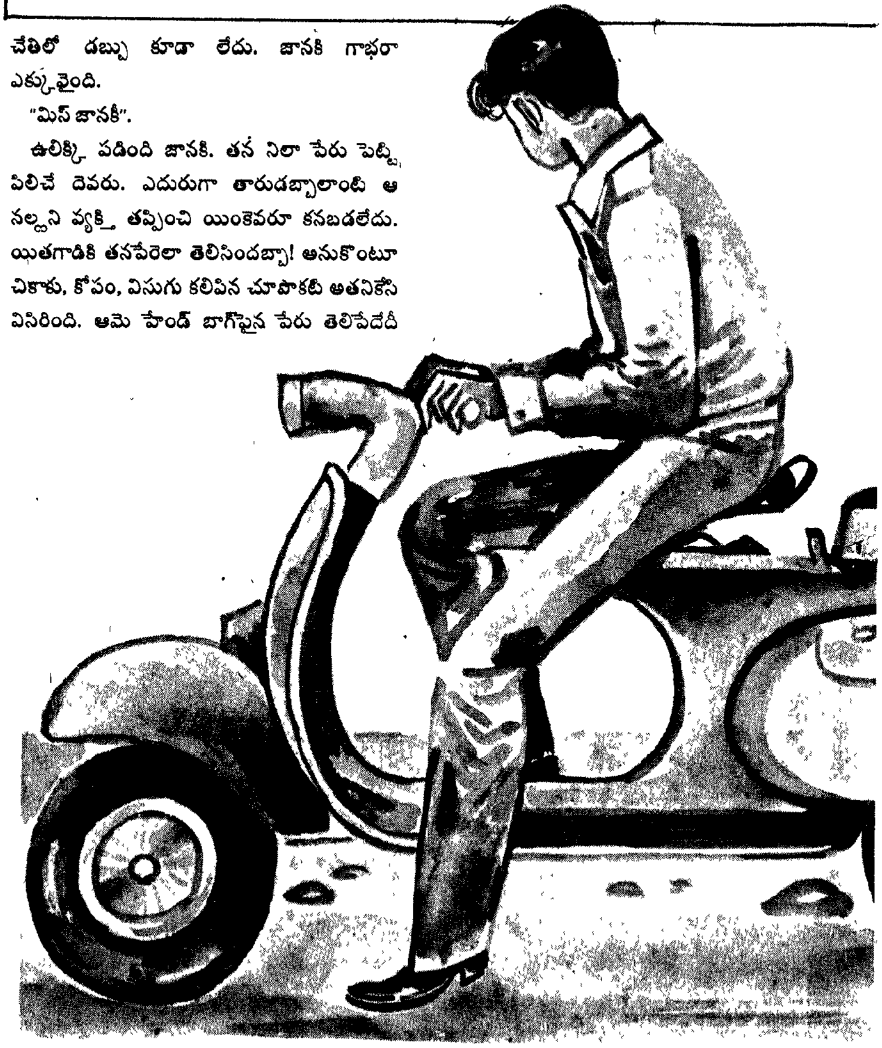

లేదు. చేతిలో పుస్తకాలు లేవు. మరి ఎల్లా తెలుసుకొన్నాడు తనపేరు? ఇతగాడికేదైనా దివ్యదృష్టిలాంటి దేదైనా వుందా ఏమిటి.

మీపేరు నాకెలా తెలిసిందా అని ఆశ్చర్య పోతున్నారా? దీనికంతగా ఆశ్చర్య పడాల్సిందేమీ లేదు. నేనూ యీ కాలనీలోనే ఉంటున్నాను. ఒకసారి మీ అమ్మగారనుకుంటా. మిమ్మల్ని పిలవడం విన్నాను. ఇష్టమైన వాళ్ల పేర్లు గుర్తుంచుకోడం దర్మం గదా!" ఓ వెకిలి నవ్వు నవ్వాడు.

జానక్కి వంటి మీద గొంగళి పురుగులు పాకుతున్నట్లుంది. ఒక ప్రక్క స్కూలికి ఎల్లా చేరాలిరా భగవంతుడా అనే ఆరాటం, మరో ప్రక్క యీ వెకిలి వాగుడు! కాని ఏమీ చెప్పలేక ఉండి పోయింది. దేవుడిలా ఓ రిక్షావాడు కనిపించాడు. ఎలాగో రెండు రూపాయలకి ఒప్పించి దాన్లో ఎక్కి "హమ్మయ్య"! అనుకొంది.

ఈ రోజుకి గండం ఎలాగో గడిచింది. కాని స్కూటర్ వాలా మాత్రం ఆమెని రోజూ పలకరిస్తూనే ఉన్నాడు. ఏవో చిన్న చిన్న సహాయాలు చేస్తున్నాడు. క్రమేపీ మొదట్లో కలిగిన

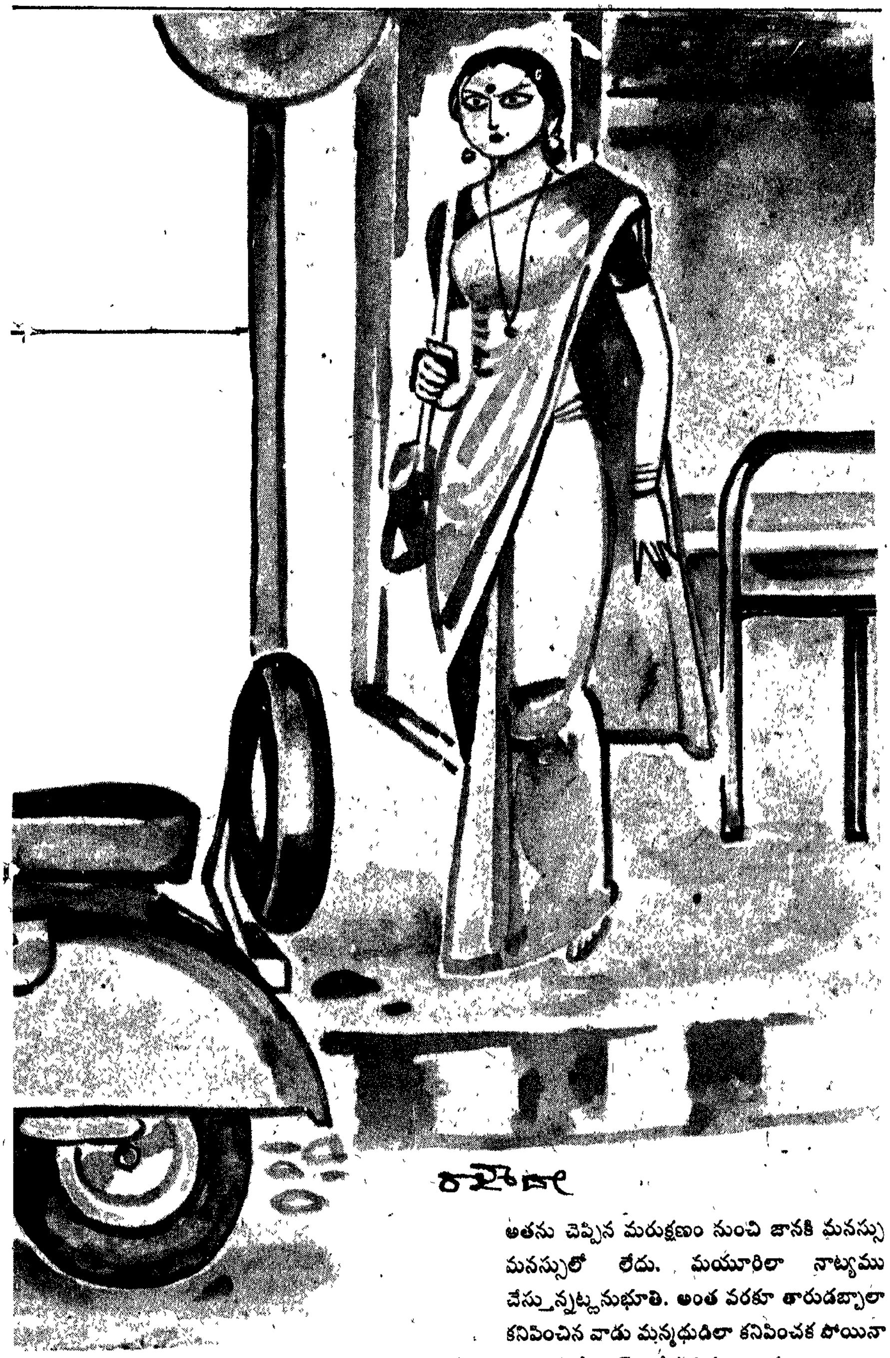

అసక్యం తగ్గిపోయింది జానకిలో.

అప్పుడప్పుడు జరిపిన మాటల సందర్భంగా అతను తెలిపిందేమంటే, వాళ్లిద్దరిదీ ఒకటే కులం,ఒకటే శాఖ. అతను ఆంధ్రా బాంక్‌లో ఆఫీసరు. తల్లీ దండ్రీ ఉన్నారు. పేరు మాధవరావు. జానకంటే యిష్టం. అభ్యంతరం లేకపోతే పెళ్ళి చేసుకోడానికి సిద్ధం.

జానక్కి ఆకాశము నుంచి ఏ రెక్కల గుర్రమో వచ్చి స్వర్గానికి తీసుకు పోతానన్నట్లుంది. పెళ్ళి! ఆరెండు అక్షరాలు అమృత తుల్యాలు. ఆమాట అతను చెప్పిన మరుక్షణం నుంచి జానకి మనస్సు మనస్సులో లేదు. మయూరిలా నాట్యము చేస్తున్నట్లనుభూతి. అంత వరకూ తారుడబ్బాలా కనిపించిన వాడు మన్మధుడిలా కనిపించక పోయినా ఇప్పుడు ఫేయిర్ గానే కనిపిస్తున్నాడు.

సుందరమ్మ, సుబ్బారావుల మొదటి సంతానం జానకి. సుందరమ్మ తండ్రి రాఘవయ్య పోలీసు ఆఫీసరు. మధ్య వర్తుల మాటలు నమ్మి సుందరమ్మని సుబ్బారావుకిచ్చి పెళ్ళి చేశాడు రాఘవయ్య. రెండు మూడేళ్ల దాకా సంసారం బాగానే నడచింది. క్రమేపీ సుబ్బారావు పేకాట మోజులో పడి యింటి విషయం పట్టించుకోడం మానేశాడు. జీతం రాగానే కనీసం మొదటి పది రోజులయినా మల్లిదండా, అప్పుడప్పుడు పావుకిలో పుల్లారెడ్డి స్వీట్సు తెచ్చే సుబ్బారావు పెళ్లాం మొగం కనబడితేనే విసుక్కోడం మొదలు పెట్టాడు. రాత్రి పన్నెండు గంటల దాకా పేకాడి డబ్బులు బాగా పోగొట్టుకొని చికాగ్గా యింటికి వచ్చేవాడు.

అప్పటికి జానక్కి యింకా ఏడాది నిండలేదు. సుందరమ్మకి మళ్ళీ గర్భిణి. ఆ సమయంలో పాలడబ్బా అయిపోయిందనో, పిల్లకి జ్వరమనో, ఆవిడ చెప్పడం, సుబ్బారావు విసుక్కోవడం, మాటా మాటా పెరిగి సుందరమ్మని కొట్టడం మొదలైంది. పేకాట మూలంగా ఆర్థికంగా చితికి పోయిన సుబ్బారావు తన కష్టాలకి కారణం సుందరమ్మే నన్నట్లు ప్రతీదానికీ ఆమెనే నిందించటం మొదలు పెట్టాడు.

ఒకనాటి రాత్రి గర్భవతి అనే కనికారం కూడా లేకుండా కొట్టి సుందరమ్మని చంటి పిల్లతో సహా బయటికి గెంటేశాడు. ఆ రాత్రికి ఎవరో తెలిసున్న వాళ్ల యింట్లో తల దాచుకొని మర్నాడు పుట్టింటికి జేరింది. ఆతర్వాత తండ్రి ప్రోత్సాహము, సహకారంతో ఎలాగో మెట్రిక్ పాసయి, టీచరు ట్రైయినింగు పూర్తి చేసి ఉద్యోగము సంపాదించుకొంది సుందరమ్మ.

ఉన్నట్టుండి మళ్లా ప్రత్యక్ష మయ్యాడు సుబ్బారావు. యీదేశంలో ఆడదానికి మొగుడనేవాడు ఎలాంటి వాడైనా వాడి కట్టు బానిసగా పడుండటం ఆచారం, ధర్మం, కర్తవ్యం. పైగా తను ఇద్దరాడపిల్లల తల్లి. అందుచేత సుందరమ్మ ఉద్యోగం వదులుకొని యిద్దరు చంటి పిల్లలతో హైదరాబాదు వెళ్ళి సుబ్బారావుతో కాపురము మొదలు పెట్టింది.

కాని సుబ్బారావు మంచితనము ఓ నెలకన్నా ఎక్కువ నిలవలేదు. తిరిగి పాత రోజులు రావటానికి ఆట్టేకాలం పట్టలేదు. మళ్ళీ నెలతప్పడం, సుబ్బారావు యింటికి దూరంగావడం జరగ్గానే సుందరమ్మ ఎందర్నో బ్రతిమలాడి హైదరాబాదులోనే టీచరు ఉద్యోగము సంపాదించింది. సుబ్బారావు జీతం మాటిలా ఉన్నా తన జీతంతోనే జానకి, వనిత, సుధ ముగ్గురి పోషణ తన మీద వేసుకొని సంసారము గుట్టుగా సాగించింది. సుబ్బారావు బుద్ధి పుడితే సరుకులేవైనా తెచ్చేవాడు. లేక పోతే లేదు.

తల్లి పెంపకంలోనే పిల్లలు పెద్ద వాళ్లయ్యారు. జానకి స్కూల్లో టింపరరీగా పని చేస్తోంది. వనిత బి. ఎ. పూర్తి చేసి ఖాళీగా ఉంటోంది. సుధ యింకా చదువుకొంటూంది.

జానకి పచ్చగా అందంగానే ఉంటుంది. అందమైన పెద్ద పెద్ద కళ్ళు, బారెడు జుట్టు – ఎవర్నైనా యిట్టే ఆకట్టుకుంటాయి. తల్లి ఎన్నో సంబంధాలు చూసింది. కాని ఒక్కటీ కుదరలేదు. అందులో సగం తండ్రి చెడగొట్టేవాడు. జానక్కి పెళ్ళి చేసేస్తే పేకాటకి డబ్బులు సరిపోవని బెంగకావచ్చు.

ఎందుకంటే జానకి జీతంలో సగం తండ్రే పుచ్చుకొంటాడు. కొందరికి కట్నాల ఆశ. కాని, వేరే ఏ ఆస్తి గానీ ఆదాయం గాని లేక ముగ్గురు ఆడపిల్లలున్న ఆయింట్లో పెద్ద పెద్ద కట్నాలు పోసి పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యడం ఆ కుటుంబానికి సాధ్యం గాదు. అందులోను సుబ్బారావు లాంటి బాధ్యత లేని తండ్రి ఉన్నప్పుడు!

మాధవరావుతో జరిగిన మాటల సంగతి తల్లితో చెప్పింది జానకి. సుందరమ్మ ఎంతో సంతోషించింది. కళ్యాణ మొచ్చినా కక్కొచ్చినా ఆగదంటారు! "యిదే" అంటూ మురిసి పోయింది.

మంచి రోజు చూసుకొని మాధవరావు యింటికి బయలుదేరి వెళ్ళాలంది సుందరమ్మ. ఎడ్రసు కనుక్కోమంది జానకిని. మర్నాడు జానకిని కలిసినప్పుడు తల్లి అడగమన్న విషయము అడిగింది.

విజయనగర్ కాలనీ పోస్టు ఆఫీసు ప్రక్కన నాలుగిళ్ళ తరువాత ఉన్న మేడే మాది. మా నాన్నపేరు శ్యామలరావు– అంటూ ఇంటి నెంబరు వగైరా చెప్పాడు మాధవరావు.

మంచి రోజు చూసుకొని దశమి ఆదివారము మాధవరావు యింటికి బయలు దేరి వెళ్ళింది సుందతమ్మ. ఆదివారము కాబట్టి మాధవరావు కూడా ఇంట్లోనే వున్నాడు. జానకి తల్లి అని తెలియగానే "రండి, అత్తగారూ!" అంటూ ఆదరంగా పిలిచి లోపలికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

కొడుకు మాట వింటూనే హాల్లోకి వచ్చింది తులసమ్మ.

"అమ్మా నేను చెప్పానే జానకి అనే అమ్మాయి గురించి. ఆమె, ఆమె తల్లిగారు!" అంటూ పరిచయం చేశాడు మాధవరావు తల్లికి.

"రండి, రండి! మా అబ్బాయి అంతా చెప్పాడు. యీరోజుల్లో పిల్లలు మనకాలంలో లాగ్గాదు. అన్నీ వాళ్ళే చూసుకొంటారు". అంటూ ఆదోలా నవ్వింది తులసమ్మ.

"మరేనండీ! వాళ్ళ యిష్టాయిష్టాలకి వదిలేసి దూరంగా ఉండి చూస్తుండాలి మ. . . అంతే!" సుందరమ్మ అంది.

"అందుకే వాళ్ళ నాన్నగారు పట్టించుకోడం మానేశారు. పైగా యిద్దరూ ఒకర్నొకరు యిష్టపడి పెళ్ళి చేసుకొంటే ఆబాధ్యతంతా వాళ్ళదే! ఆ తర్వాత ఏ గొడవలొచ్చినా అవూచీ వాళ్ళదే, అంటారు! "అలా వదిలేయ గలమా చెప్పండి" అంది తులసమ్మ.

మాటల సందర్భంగా చుట్టాలు, బంధువులు, సంబంధాలు అన్ని ఏకరువు పెట్టుకున్నారు. యిద్దరికీ ఒకరంటే ఒకరికి సద్భావం పెరిగింది. జానకి ఎంతో అదృష్టవంతురాలు. అందుకె ఇంత మంచి ఇంట్లో పడగలుగుతోంది అనుకొంది సుందరమ్మ.

"పిల్లలు ఒకర్నొకరు . . యిష్టపడ్డం అయిపోయింది. ఇక పెద్దలం మనం మాట్లాడుకోటం మిగిలింది." మాధవరావు తండ్రి శ్యామలరావు అన్నాడు.

"చెప్పండి, అన్నయ్యగారు! మీరెంతలో ఉన్నారో!" అంది సుందరమ్మ శ్యామలరావు అభిప్రాయము గ్రహించి.

"అబ్బాయికి పాతిక వేలు యిస్తామంటూ వస్తున్నారు. బ్యాంకులో ఆఫీసరుకదా!" అంది తులసమ్మ.

సుందరమ్మ తన వల్లగాదన్నట్లు మొగం పెట్టింది.

"అబ్బె, మిమ్మల్నింత యివ్వమని చెప్పడం లేదు. పైగా అబ్బాయికి నచ్చిన పిల్లాయెను! కనీసం కర్చులకోస మైనా ఓ పదిహేను వేలు అవుతుంది" తులసమ్మ ఓ మెట్టు దిగింది.

సుందరమ్మ తన సంసారం స్థితిగతులు, ఇంకా ఇద్దరాడ పిల్లల సంగతి వివరించింది.

అఖరి మాటగా పదివేలు అని తేల్చారు శ్యామలరావు, తులసమ్మ. ఈ కాలాన్ని బట్టి ఆమాత్రం ఉద్యోగమున్న వాడికి పదివేలు సబబేనేమో! పైగా ఇల్లు, స్కూటరు ఉన్నాయి. ఒక్కగానొక్క కొడుకు. అత్తమామలు మంచివాళ్ళలా ఉన్నారు– అనుకొంటూ తన తాహతుకి మించినా గాని సరేనంది సుందరమ్మ.

"అయితే వదినగారు! ఈ రోజు మంచిదే కదా! తాంబూలాలు పుచ్చుకొందాము! త్వరలో ముహుర్తాలు పెట్టుకోవచ్చు." అంది తులసమ్మ. పదినిమిషాలలో అన్ని ఏర్పాట్లు చేసేసింది. సుబ్బారావుకీ విషయం చెప్పాలి అని సుందరమ్మ చెప్పినా తులసమ్మ "అన్నయ్యగారు మీ మాట కాదంటారా వదినగారూ!" అంటూ తొందర చేసింది. తాంబూలాలు పుచ్చుకొన్నారు. జ్యేష్ఠ మాసంలో పెళ్ళి చెయ్యాలి అని కూడా నిర్ణయించుకొన్నారు.

అది వైశాఖమాసం. ఎండ నిప్పులు చెరుగుతోంది. ఆ రోజు జానకి పుట్టిన రోజు. స్కూళ్ళు పరీక్షలు అయిపోయాయి కాబట్టి మూసేసారు. మధ్యాహ్నం దాకా ఇంట్లో తల్లీ చెల్లెళ్ళ మధ్య కాలం గడిపింది. పింకు కలరు చైనా సిల్కు చీర, మాచింగు బ్లౌజు వేసుకొంది. జుట్టు రిబ్బన్ను పెట్టి పోనీ టైలులా కట్టింది. నాల్గు గంటలకల్లా తయారైంది. అమ్మో అంటూ దగ్గరికి వచ్చిన జానకి మనస్సు గ్రహించింది సుందరమ్మ.

"నువ్వూ అతనూ కలసి ఎక్కడి కయినా వెళ్దామనుకొంటే వెళ్ళిరండి. రాత్రి భోజనానికి మాత్రము యింటికి పిల్చుకురా. తొందరగా వచ్చెయ్యండి!" అంది సుందరమ్మ.

"అదిగాదమ్మ! అసలు నా పుట్టిన రోజని ఆయనకి చెప్పలేదు. సర్‌ప్రైజుగా ఆఫీసుకి వెళ్ళి కలుస్తాను. అక్కడ్నుంచి ఏ హోటల్‌కో వెళ్ళి టిఫిన్ తిని వచ్చేస్తాము. పార్టీ యిచ్చినట్లు ఉంటుంది. మళ్ళీ యింట్లో అరేంజ్ చెయ్యట మెందుకు?" అంది జానకి.

"సరే నీ యిష్టం!" అంది సుందరమ్మ.

మాధవరావు చెప్పిన వివరాల ప్రకారం బ్యాంకు చేరుకునే సరికి పావు తక్కువ అయిదయింది. మూడో అంతస్తులో క్రొత్తగా ఓపెన్ చేశారు. బ్రాంచి మొత్తం మీద ఇద్దరు ముగ్గురు గుమాస్తాలున్నారు. ఎక్కడా మాధవ రావు కనిపించలేదు. అందరూ బ్యాంకు క్లోజ్ చేసే

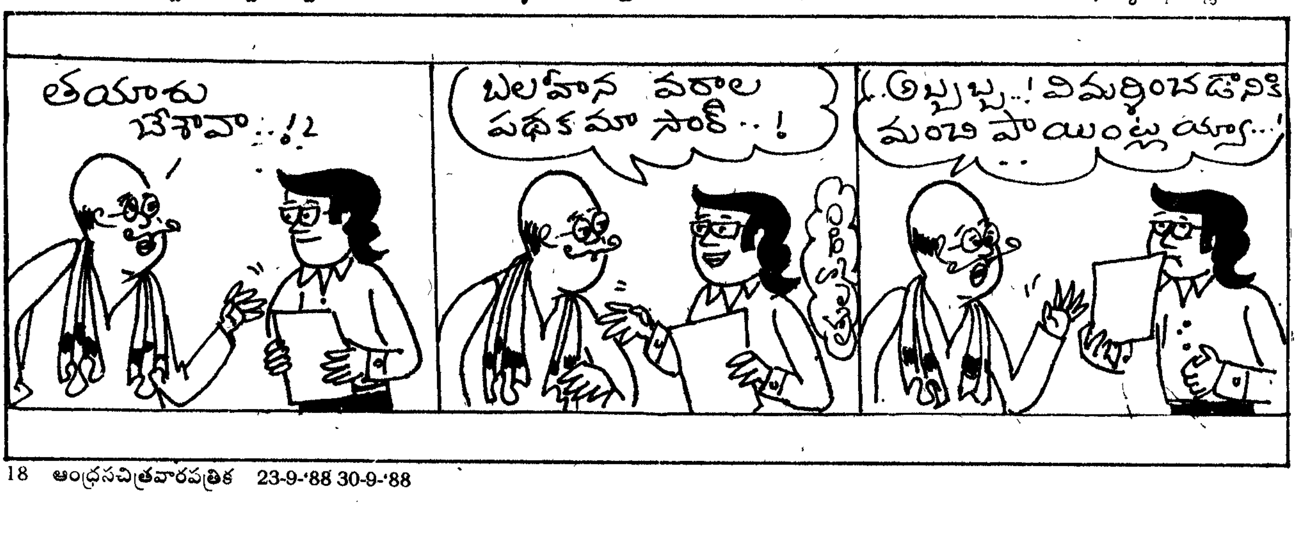

త్రిమైనందువల్ల బిజీగా ఉన్నారు.

ఎడమవైపు గది తలుపు మీద "మానేజర్" అన్న బోర్డు తగిలించి ఉంది. జానకి తలుపుతోసి లోపలికి తొంగి చూసింది, ఒక వేళ అక్కడున్నాడేమోనని.

"ప్లీజ్ కమిన్!" అంటూ బట్టతల, కళ్ళజోడుతో ఓ యాభై సంవత్సరాల పెద్ద మనిషి ఏదో ఫైలు తిరగేస్తూ తలెత్తి ఆమెని పిలిచాడు.

జానకి యిబ్బందిగా లోపలికి అడుగు పెట్టింది.

"నమస్కారమండి. నా పేరు జానకి. మాధవ రావుగారని యిక్కడ పని జేస్తున్న ఆఫీసర్ని కలుసుకోడానికి వచ్చాను."

"నమస్కారం. మాధవరావు మీకు తెలుసా?"

"బాగా తెలుసండి"

"బలే బాగుందమ్మా!" అంటూ పగలబడి నవ్వాడాయన. జానకి అర్థం కానట్టు చూసింది.

"నాపేరే మాధవరావమ్మా. యిక్కడ ఉండే ఆఫీసరు నేనొక్కడ్నే".

"పోనీ మీరు కాకుండా మాధవరావు అని యింకెవరన్నాఉన్నారా?"

"నాకు తెలిసినంత వరకూ ఎవ్వరూ లేరు. పైగా యిది చాలా చిన్న బ్రాంచి. అసలు ఉండేదే మేం అయిదుగురం. ఆఫీసరు, గుమాస్తాలు అందరూ కలిసి"

ఇంతలో తలుపు తెరుచుకొంది. ట్రేలో నీళ్ల

అప్పుడే....!

మనిషి
మనసుల
మాసి పోవాలి.....
ద్వేషం!
అప్పుడే.....
ఐకమత్యంతో
అలరారుతుంది
దేశం!

—వాసాల నరసయ్య

చర్విత చర్వణం

గ్లాసులో మాధవరావు లోపలికి వచ్చాడు.

జానకిని చూడగానే మొగాన్న కత్తి వాటు వేస్తే నెత్తురు చుక్కలేదు. అతన్ని నీళ్ళగ్లాసు లందించే వాటరు బాయ్‌గా పోల్చుకోగానే జానకి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"సారీ, సార్! వస్తాను". అంటూ జానకి బయటికి నడిచింది.

మాధవరావు బయటికి వచ్చి "జానకీ, జానకీ" అంటూ వెంట బడ్డాడు. మాధవరావు పిలుపు విన్న జానకి ఆగింది. దగ్గరకిరాగానే-

"చూడు మిష్టర్ యింకనన్ను అలా పేరు పెట్టి పిలవద్దు! గుడ్‌బై"

"కాదు. నేను చెప్పేది విను. నిన్ను మోసం చెయ్యడం నా ఉద్దేశ్యం గాదు. వాటర్ బాయ్ అంటే ఎన్నాళ్ళయినా పెళ్ళిగావడం లేదని మా అమ్మ అలా అబద్ధం చెప్పమంది. అంతే! అయినా నాది పర్మినెంట్ ఉద్యోగం. జీతం కూడా ఎక్కువే!"

"చూడు మిష్టర్! నీ ఉద్యోగం చిన్నదయినా, జీతం తక్కువయినా నీకు చదువు లేక పోయినా నాకు బాధలేదు. నా బాధల్లా పెళ్ళికి ముందరే ఇంత మోసం, అబద్ధం చెప్పిన పెద్ద మనిషివి. యింకా తర్వాత నా బతుకులో ఎన్నినిప్పులు పోస్తావో అనే! యింక నా వెనక రావద్దు! అమ్మ చెప్పిందట! ఈ పెద్దమనిషి మోసగించాడుట! మీ అమ్మ రేపు ఈ కోడలు నాకు వద్దు, నిప్పు అంటిద్దామంటుంది. అప్పుడు అంటించి చంపుదువుగాని. నాతో ఎక్కడా మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నించద్దు!" అంటూ వెళ్ళి పోయింది.

ఆమెకి తల్లి అనుభవించిన నరకం కళ్ళెదుట కట్టింది. అంతకన్నా పెళ్ళి లేకుండా ఉండి పోవటమే ఆడపిల్లకి మంచిదేమో! □

కేశవర్ధిని...
పొడవయిన, ఒత్తయిన శిరోజాలకి తరతరాల రహస్యం

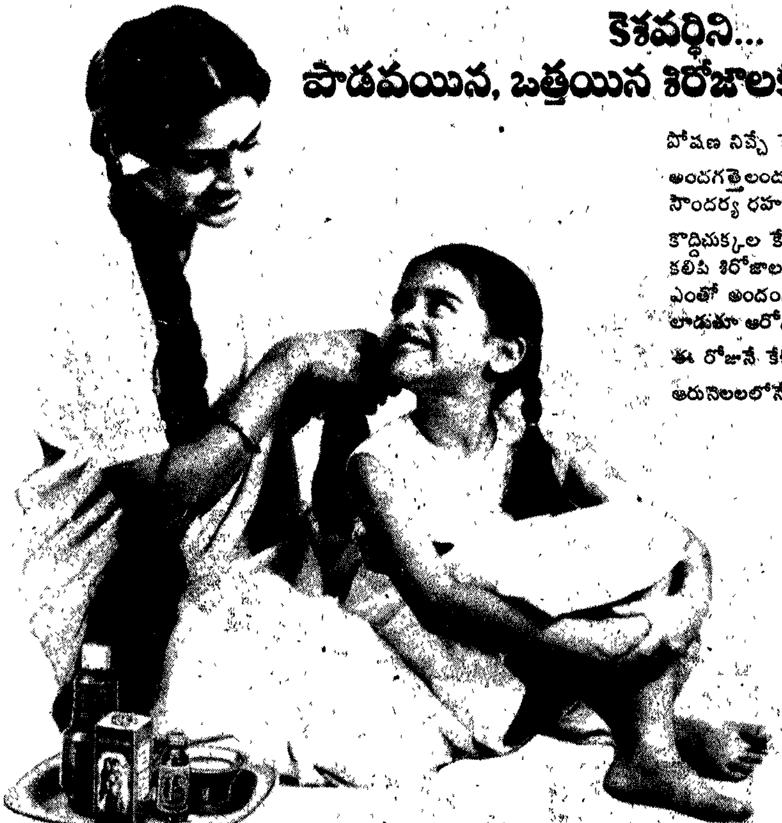

పోషణ నిచ్చే కేశవర్ధిని తలనూనే

అందగత్తెలందరూ తమ ఆకర్షణీయమైన శిరోజాల సౌందర్య రహస్యం తరతరాలకి అందచేశారు.

కొద్దిచుక్కల కేశవర్ధినిని ఒక చెంచాడు కొబ్బరినూనెలో కలిపి శిరోజాలకి రోజూ రెండుసార్లు బాగా రాస్తే అవి ఎంతో అందంగా, ఒత్తుగా, పొడవుగా, నల్లగా, నిగనిగ లాడుతూ ఆరోగ్యంగా పెరుగుతాయి.

ఈ రోజునే కేశవర్ధిని కొనండి.

ఆరునెలలలోనే అందమైన శిరోజాలు పొందండి.

OBM 8473 TG

కేశవర్ధిని
తలనూనె

కేశవర్ధిని ప్రోడక్ట్స్ (మద్రాసు)
మద్రాసు-600 092